

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1Csp/188/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618207359
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7618207359.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobkyne: L. B., M.. XX. XX. XXXX, A. Q. T.. Z. XXXX/XX, P. M. F., právne zastúpená T.. L. L.Í., J. P. P. L. XXX/XX, XXX XX P., adresa na doručovanie: U. T. X, XXX XX B. - P. L., proti žalovanému: W. K. P., J.. P., P. P. A. XXXX/XXX, U., I.: XXXXXXXX, právne zastúpený J.A. B. Y. Y., P.. D.. G., A. XXXX/XXX, U., I.: XXXXXXXX, v konaní o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o hotovostnom úvere č. 4306073542 zo dňa 18.06.2013, uvedená v bode 52., v znení: „Poplatok za službu (zahrnutý v splátke) vo výške 1,49 €.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o hotovostnom úvere č. 4306073542 zo dňa 18.06.2013, je bezúročný a bezpoplatkový.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 48,36 € spolu s 5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 48,36 € od 20.6.2019 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

IV. Žalobcovi sa priznáva plná náhrada trov konania.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.12.2018 domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, určenia neprijateľnosti konkrétnej zmluvnej podmienky a následne po rozšírení žalobného petitu aj vydania bezdôvodného obohatenia.

2. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 18.06.2013 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere č. 4306073542, na základe ktorej bol žalobkyni žalovaným poskytnutý úver vo výške 1.000,- €, so splatnosťou úveru 48 mesiacov, výškou mesačnej splátky 39,14 €, ročnou úrokovou sadzbou 28,78 % a RPMN úveru vo výške od 32,3 % do 34,2 % (ďalej len „Zmluva o hotovostnom úvere“).

3. Zo strany žalobkyne ako dlžníčky bola žalovanému ako veriteľovi doposiaľ na vrátenie úveru zaplataená suma spolu vo výške 952,08 €, čo vyplýva zo splátkového kalendára zmluvy - prehľad platieb k 30.09.2014 (spolu 481,68 €) a dokladov o úhrade - 10 ks (spolu 470,40 €). Zmluva o hotovostnom úvere, uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom a dodávateľom, je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou.

4. Podľa názoru žalobkyne predmetná Zmluva o hotovostnom úvere obsahuje niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok, napr. poplatok za službu odklad splátky vo výške 1,49 € (zahrnutý v splátke), upravený v bode 52. Zmluvy o hotovostnom úvere. Odplaatná služba, spočívajúca v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru podľa bodu 52. Zmluvy o hotovostnom úvere, nebola medzi zmluvnými stranami dojednaná individuálne. Hoci vzbudzuje dojem, že dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o hotovostnom úvere, faktom je, že tvorí súčasť formulárovej Zmluvy o hotovostnom úvere a už samotným podpisom Zmluvy o hotovostnom úvere zo strany dlžníčky, by to znamenalo jej nevyhnutnú akceptáciu, bez faktickej možnosti vylúčenia takejto dohody. Takáto podmienka - poplatok za službu odkladu splátok nebola individuálne dojednaná a taktiež spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech dlžníka ako spotrebiteľa, preto podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje neprijateľnú podmienku. Hrubá (značná) nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, spočíva aj v tom, že žalovaný si nárokuje poplatok za službu, ktorá nie je spotrebiteľovi vopred známa. Dojednanie takejto služby tiež považuje žalobkyňa za neurčité. Dojednanie uvedenej odplaatnej služby považuje tiež za nekalé z dôvodu, že takáto zmluvná podmienka (o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru) platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k odkladu splátky. To znamená, že v konečnom dôsledku žalobkyňa musela tento poplatok uhrádzať v každej mesačnej splátke aj keď túto službu nevyužila. Vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia predstavuje materiálnu disproporciu a toto je minimálne v rozpore s dobrými mravmi. Podmienky Zmluvy o hotovostnom úvere týkajúce sa dojednaní predmetnej služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru, považuje žalobkyňa za neprijateľné a tieto v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatné.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade poskytnutia peňažných prostriedkov žalovaným ako veriteľom žalobkyne ako dlžníčke a spotrebiteľovi na základe Zmluvy o hotovostnom úvere sa jedná o spotrebiteľský úver, platí úprava zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platný a účinný v čase uzatvorenia Zmluvy o hotovostnom úvere). V Zmluve o hotovostnom úvere je tiež uvedená nesprávne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 1.700,64 € (podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách). Celková čiastka predstavuje súčin (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu až 1.878,72 eura (39,14 € x 48). Rovnako tak podľa § 11 ods. 1, písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách: „(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“ Ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V predmetnej Zmluve o hotovostnom (spotrebiteľskom) úvere je uvedená výška RPMN od 32,3 % do 34,2%. V skutočnosti je však RPMN pri tomto úvere vyššia, pričom výška RPMN by mala byť vo výške 40,51 %. Keďže v Zmluve o hotovostnom úvere je RPMN uvedená nesprávne a to v neprospech spotrebiteľa, aj preto je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov (§11 ods. 1, písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách). V Zmluve o hotovostnom úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 28,78 %. V tejto súvislosti poukázala žalobkyňa na značný nepomer vo vzťahu k priemerným úrokovým mieram z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v júni 2013, a to vo výške 11,06 % p.a. Z uvedeného jasne vyplýva, že takéto dojednanie úrokov (takmer 3-násobne vyššie) sa prieči dobrým mravom a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je toto neplatné. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení zákona č. 279/2017 Z. z.: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.“ Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti je pre žalobkyňu dôležité tiež pre nespochybnovanú a súdom potvrdenú vedomosť, aký je skutočný záväzok žalobkyne voči žalovanému.

6. K žalobe žalobca predložil:

- Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4306073542 zo dňa 18.6.2013 uzatvorená medzi sporovými stranami,
- Potvrdenia z banky a pošty o peňažných vkladoch,
- Splátkový kalendár úverovej zmluvy aj s uvedením vykonaných platieb,
- Výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver prostredníctvom internetovej kalkulačky,
- Priemerné úrokové miery z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozón (stav a nové obchody) poskytnutých NBS za rok 2013.

7. Žalobkyňa vo svojej žalobnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného na neprípustnosť žalobného návrhu, týkajúceho sa určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, najmä pre rozpor s § 137 písm. c) CSP. S poukazom na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení zákona č. 279/2017 Z. z., podľa ktorého s účinnosťou od 01.01.2018, by nemali byť už žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ sa v zmysle cit. ustanovenia zákona s odkazom na § 137 CSP môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda aj určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Ustanovenie § 137 CSP (s účinnosťou od 01.07.2016) upravuje len demonštratívne výpočet druhu možných žalôb, resp. nárokov, o ktorých možno požadovať, aby sa v konaní pred súdom rozhodlo, čo je vyjadrené slovom „najmä“. V tejto súvislosti poukázala žalobkyňa aj na čl. 3 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.“ Má za to, že aj z viacerých ďalších zákonných ustanovení vyplýva možnosť domáhať sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, a to predovšetkým z § 53a Občianskeho zákonníka a z § 298 ods. 1, 2 CSP. Samotný naliehavý záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva predovšetkým z § 3 ods. 3 a 5, prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov. Opačný výklad by bol aj v rozpore s eurokomformným výkladom vnútroštátneho práva, v zmysle čl. 3. ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

8. Podľa názoru žalobkyne vyjadrenie rozmedzia RPMN v Zmluve o hotovostnom úvere škálou „od - do“ nezodpovedá požiadavke právnej úpravy a to bez ohľadu na odchýlku tejto škály. Navyše ňou vypočítaná výška RPMN 40,51 % nezapadá ani do tohto rozmedzia, určeného žalovaným ako poskytovateľom úveru, pričom je v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1, písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách). Považuje za irelevantnú aj skutočnosť, že žalovaný uzatvorenie Zmluvy o hotovostnom úvere nijako žalobkyni nevnucoval, keďže toto nijako nezabavuje zodpovednosti žalovaného ako dodávateľa, resp. poskytovateľa spotrebiteľských úverov, poskytovať úvery v súlade s platnou právnou úpravou.

9. Dĺžka trvania Zmluvy o hotovostnom úvere ako náležitosť vyplýva z čl. 10 ods. 2, písm. c) Smernice a v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách je obsiahnutá v § 9 ods. 2, písm. f).

10. Žalobkyňa vo vzťahu k názoru žalovaného k vymedzeniu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v Úverovej zmluve, zastáva názor, že tieto majú byť v zmysle platnej právnej úpravy vymedzené jednotlivo (rozčlenenie jednotlivých častí splátky na istinu, úroky a iné poplatky). Čo sa týka výkladu predmetných ustanovení vnútroštátneho práva o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozpisu splátok, poukázala žalobkyňa na početnú judikatúru.

11. Žalobkyňa má tiež za to, že pri konfrontácii zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách so smernicou, a teda pri konflikte vnútroštátneho zákona so smernicou, je potrebné skúmať priamy alebo nepriamy účinok smernice. V danom prípade sa jedná o individuálny spotrebiteľský spor, kedy podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku, spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Podobne, v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, nepriamy účinok smerníc znamená, že vnútroštátne súdy sú síce povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, pričom tento výklad nie je absolútny (nejedná sa totiž o priamy účinok), ale je obmedzený určitým rozsahom a medzami, kedy vnútroštátne právo ostáva naďalej v platnosti, nemôže byť vypustené na úkor smernice, pričom vnútroštátny súd ho berie v plnom rozsahu v úvahu a vykladá ho.

12. Žalobkyňa poukázala na fakt, že amortizačná tabuľka v nijakom prípade nepatrí k povinným náležitosťami zmluvy, na rozdiel však od výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, o ktorých informácie musí zmluva obsahovať. Amortizačnú tabuľku takáto zmluva obsahovať nemusí, a to ani pri úveroch, pri ktorých sa istina amortizuje. Zákon dáva spotrebiteľovi len právo vyžiadať si amortizačnú tabuľku a neukladá povinnosť vkladať ju do textu zmluvy ako povinnú náležitosť. S týmto konštatovaním konvenuje aj znenie § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, podľa ktorého len absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm.

k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, nie aj absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách - nedostatok amortizačnej tabuľky bezúročnosť a bezpoplatkovosť nespôsobuje, nakoľko takáto povinnosť nie je zákonodarcom stanovená. Cieľom a podstatou rozpisu splátok je informovanosť spotrebiteľa koľko zo sumy splátky pripadá na istinu, koľko na úrok a koľko na prípadný poplatok. Cieľom a podstatou amortizačnej tabuľky je aktuálny zostatok istiny, úroku a prípadného poplatku, alebo zostatok kedykoľvek počas splácania úveru. Rozpis splátky a amortizácia úveru sú teda dva rozdielne inštitúty.

13. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. nestanovuje v úprave § 9 ods. 2 písm. j), že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom. Rozhodovacia prax jednotlivých súdov ohľadne náležitostí úverových zmlúv je rozdielna. Žalovaný však nepovažuje hodnotu RPMN za neuvedenú, nakoľko rozmedzie je zanedbateľné. Okrem toho bola žalobcovi ako klientovi zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotný žalobca ako klient súhlasil. Výpočet RPMN použitý žalovaným je správny a vyplývajúci z príslušného vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver prevodom na bankový účet. Nakoľko medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis klientovi a doručením podpísaného vyhotovenia späť do spoločnosti, kedy dôjde k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, uplynie niekoľko dní, žalovaný mal záujem poskytnúť klientovi korektnú presnú a reálnu hodnotu RPMN, pričom po zaslaní finančných prostriedkov bola klientovi presná hodnota RPMN oznámená. Žalovaný preto nepovažuje za správne a zákonné sankcionovať jeho korektný prístup ku klientovi bezúročnosťou a bez poplatnosťou úveru. Svoj názor žalovaný oprel aj o ním citovanú judikatúru súdov.

14. Judikatúra súdov ohľadne dodržania náležitostí úverových zmlúv v spotrebiteľských vzťahoch je veľmi rôznorodá a nejednoznačná. Postupným vývojom však dochádzalo aj k zmenám zákona č. 129/2010 Z.z., na ktoré je v zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo/146/2017 potrebné prihliadať aj pri doterajšej úprave zákona č. 129/2010 Z.z.. Väčšina doterajšej rozhodovacej praxe všeobecných súdov je datovaná skôr, ako došlo k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ ohľadne sporného výkladu nevyhnutných náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Aj na základe tohto rozsudku a tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR by sa mal prispôbiť výklad vnútroštátnych súdov pri vyhodnocovaní bezúročnosti a bezpoplatnosti jednotlivých úverových zmlúv v prípade žalôb týkajúcich sa neuvedenia nevyhnutných zákonných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách, aby to v konečnom dôsledku nebol dodávateľ, komu nesprávnym výkladom zákonných ustanovení bude vznikať nedôvodne škoda.

15. Pokiaľ ide o sporné uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, žalovaný dáva do pozornosti nasledovné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (t.j. 18.06.2013). Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z.: celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V samotnej úverovej zmluve je poisťenie uvedené v DOPLNKOVÝCH SLUŽBÁCH ako „POISTENIE VÝDAVKOV (dobrovoľné).“ Klient je pri uzatváraní úverovej zmluvy dopytovaný okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok aj ohľadne možnosti uzatvorenia poisťného, či iných doplnkových služieb a je len na slobodnom rozhodnutí samotného klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie. V uvedenom prípade si klient mohol okrem poisťenia zvoliť službu „zmenu výšky a počtu splátok“, ktorá je v úverovej zmluve taktiež predtlačaná, klient si uvedenú službu zvolil, preto je v príslušnom políčku vpísané slovo ÁNO a tiež službu odložené splátky, ktorú si klient taktiež zvolil. Pokiaľ by klient záujem o uzatvorenie poisťného nemal, bolo by v zmluve uvedené bez poisťenia. Aj táto skutočnosť svedčí o dobrovoľnosti tak poisťenia ako aj alternatívnych služieb, preto žalovaný odmieta tvrdenie žalobcu o podmienení uzatvorenia úverovej zmluvy dojednaním poisťného, ktoré mu malo byť jednostranne

nanútené. Dojednané doplnkové služby preto v zmysle vyššie uvedenej úpravy podľa písm. g) nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo sa nakoniec odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Žalovaný zastáva názor, že uvedený postup bol v súlade so zákonným znením, preto považuje za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou a bez poplatkovosťou.

16. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Žalovaný má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Názor žalovaného je v súlade aj s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C- 42/2015, v ktorom sa vyjadril k niektorým náležitostiam úverových zmlúv. Z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalobcovi jednoznačne jasné a zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f).

17. Pokiaľ ide o splnenie náležitosti v § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. , t.j. uvedenie adresy predávajúceho, žalovaný dáva do pozornosti, že predmetom žalovanej úverovej zmluvy č. 4306073542 bolo poskytnutie bezúčelového úveru, ako uvádza položka č. 32 úverovej zmluvy. Žalovaný teda nepreplácal kúpnu cenu formou úveru žiadnemu predajcovi, preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho nie je možné. Pokiaľ mal žalobca záujem podávať reklamáciu alebo sťažnosť, mohol sa obrátiť priamo na žalovaného ako poskytovateľa úveru, ktorého adresa je uvedená hneď v úvode pod názvom Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere.

18. Pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy), žalovaný zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 39,14 eur pod bodom 35., o počte splátok - 48 pod bodom 36., o termíne konečnej splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 44. a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výšku, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

19. Žalovaný vo svojej duplike nakoniec uviedol, že z hodnoty RPMN uvedenej v úverovej zmluve od 32,3% do 34,2% je žalobcovi ako spotrebiteľovi jednoznačne jasné a zrejmé, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté, preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., preto nie je správne a korektné sankcionovať ju bezúročnosťou a bez poplatkovosťou, nakoľko nejde o taký zásah do informatívnej povinnosti žalobcu, ktorý by mohol ohroziť schopnosť jeho posúdenia budúceho záväzku. V danom prípade mal spotrebiteľ - žalobca v čase, keď sa rozhodoval, či uzatvorí so žalovaným predmetnú zmluvu o úvere jasnú informáciu, že RPMN spojená s úverom je najmenej vo výške 32,3% a najviac vo výške 34,2%, t.j. v rozmedzí maximálne 1,9 %. Na základe uvedeného mal možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o úvere s RPMN vo výške maximálne 34,2 % uzatvorí, alebo nie. Uvedené rozpätie, žiadnym spôsobom žalobcu nezavádza. Navyše suma, ktorú žalobca celkom zaplatí, bola v zmluve uvedená presnou sumou ako celková čiastka splatná spotrebiteľom, a teda žalobca mal k dispozícii súhrn informácií, na základe ktorých sa mohol kvalifikovane rozhodnúť. Žalovaný preto považuje takto uvedenú hodnotu RPMN za dostatočne určitú, ktorá poskytla žalobcovi kvalifikované a objektívne porovnanie úrovne jednotlivých spotrebiteľských úverov ponúkaných na trhu. Naopak, pokiaľ by v uvedenom prípade žalovaný stanovil hodnotu RPMN

jedným konkrétnym číslom, zastáva názor, že táto hodnota by vzhľadom na neznámy dátum čerpania finančných prostriedkov v čase spisovania úverovej zmluvy nemusela byť pravdivá, čím by došlo k nežiaducemu zavádzaniu žalobcu ohľadne výhodnosti úveru. Uvedenie hodnoty RPMN v rozmedzí od - do predstavuje len korektný a najtransparentnejší prístup ku klientovi a jeho informovanosti. Žalovaný v súvislosti s náležitosťou RPMN uvedenou v úverovej zmluve v rozpätí od - do dáva do pozornosti aj skutočnosť, že Krajským súdom v Trnave v rámci konania vedeného pod sp. zn. 26Co/78/2018 bola predložená prejudiciálna otázka Súdnemu dvoru EÚ v znení, či čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48/ES sa má vykladať tak, že túto náležitosť spĺňa zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa RPMN uvádza určitým rozmedzím hodnôt (od - do), alebo či vyžaduje určenie RPMN len jedným konkrétnym údajom, pričom rozhodnutie Súdneho dvora bude aplikovateľné aj na prípad tejto žalovanej úverovej zmluvy.

20. Žalovaný samostatným podaním vzniesol zároveň aj námietku nedostatku pasívnej legitimácie, ktorú odôvodnil tým, že pohľadávka, ktorá vyplýva zo zmluvy č. 4306073542 zo dňa 18.06.2013, ktorej sa žalobkyňa domáha určenia za bezúročnú a bez poplatkovú v tomto konaní, bola postúpená žalovaným na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, ktorá je súčasným veriteľom pohľadávky. Pasívna legitimácia žalovaného preto po postúpení pohľadávky nie je daná, čo má byť dôvodom, pre ktorý súd bez toho, aby sa zaoberal meritom veci, žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Súdu žalovaný zároveň predložil kópiu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017 (č.l. 104 spisu), avšak bez akejkoľvek špecifikácie pohľadávok, či výslovného uvedenia pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania.

21. Žalovaný sa na výzvu súdu vyjadril aj ku skutočnosti, ako skúmal bonitu klienta a jeho schopnosť splácať úver pred jeho poskytnutím a to v tom zmysle, že pre predchádzanie vzniku omeškania klienta s úhradou splátok zabezpečuje žalovaný kontrolu bonity klienta, ktorej výsledkom je limit najvyššej mesačnej splátky. V rámci neho je overovaná schopnosť klienta splácať ďalšie finančné záväzky a hradíť nevyhnutné životné výdavky. Je zohľadňované rodinné postavenie klienta, najmä vyživovacia povinnosť, príjem partnera, prípadne ďalšie skutočnosti. Pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdenia klienta, pristupuje žalovaný k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu alebo výpisu z bankového účtu, overenie údajov o zamestnaní a pod. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity klienta minimalizuje žalovaný kontrolou klienta v externých registroch. Využívané sú úverové registre SOLUS a NRKI. S ich pomocou sa zhromažďujú klientske informácie, ako je napr. existencia záväzkov, ich výška, historická platobná morálka klienta. Hodnotu informácií z týchto registrov je pritom potreba považovať za význačnú s ohľadom na skutočnosť, že poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov - dá sa povedať, že u prevažnej väčšiny relevantných inštitucionálnych veriteľov pôsobiacich na trhu.

22. Žalobca ako klient pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedol, že je invalidným dôchodcom. Jeho čistý mesačný príjem predstavuje výšku 260 eur, výška čistého príjmu partnera je vo výške 470 eur. V období uzatvorenia žalovanej úverovej zmluvy žalovaný nemal súhlas zo Sociálnej poisťovne na overovanie klientmi uvádzaných informácií pri uzatváraní zmluvy.

23. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými vyššie uvedenými žalobcom predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

24. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 18.6.2013 úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 1.000 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 39,14 €. Celková suma, ktorú mal žalobca zaplatiť bola vo výške 1.700,64 € a to pri ročnej úrokovej sadzbe 28,78 %. Čo sa týka RPMN, tak v zmluve je uvedená v rozmedzí od 32,3 % do 34,2 % a priemerná RPMN za predchádzajúci kalendárny štvrtrok je uvedená vo výške 48,52 %. V zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti, iba je uvedená lehota splatnosti a to 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci (zmluva sa nachádza na č.l. 5 spisu).

25. Na základe uvedenej zmluvy bol reálne žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.000 € a žalobca uhradil žalovanému v splátkach spolu sumu vo výške 1.048,36 €, čo vyplynulo zo sumáru predloženého žalovaným na strane 66 súdneho spisu.

26. V zmysle § 181 ods. 2 CSP súd za nespornú skutočnosť považoval, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1.000 € a žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.048,36 €. Spornou skutočnosťou je, či je úver bez úrokov a bez poplatkov, pričom žalovaný sa vo svojom vyjadrení nevyjadroval k neprijateľným zmluvným podmienkam, preto sa dá skonštatovať, že táto časť nároku medzi stranami nie je sporná.

27. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov za 2. štvrtrok 2013 u novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch vo výške do 1.500,- Eur vrátane predstavovala 46,06 %.

28. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytovaných v roku 2013, priemerná úroková miera v mesiaci jún 2013 pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od jedného do piatich rokov predstavovala 11,06 %.

29. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

31. Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

32. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

(2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

38. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

39. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

41. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

42. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

44. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

45. Podľa § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

(2) Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

46. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

47. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

48. V prvom rade považuje súd za nevyhnutné sa vyjadriť k žalovaným namietanému nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, pretože tvrdil, že došlo k postúpeniu jeho pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017. Túto zmluvu však predložil súdu až priebehu konania a to bez vedomia žalobcu, ktorému takéto postúpenie do rozhodnutia súdu nebolo oznámené. Taktiež toto postúpenie nebolo súdu ničím zdokladované, pretože nebolo preukázané žiadnou špecifikáciou pohľadávok. Súd zároveň o žiadnej zmene na strane žalovaného v priebehu konania nerozhodoval, nakoľko to žiadna zo strán nenavrhol. Súd preto vzhľadom na uvedené nepovažoval námietku nedostatku procesnej legitímácie žalovaného za oprávnenú.

49. V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/125/2018 zo dňa 27.6.2019, v ktorom najvyšší súd uviedol: „Dovolací súd uvádza, že v tej časti nároku, ktorým sa žalobcovia domáhajú určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov ide o právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené. Dovolací súd sa týmto rozhodnutím neodkláňa od rozhodnutia sp. zn. 3 Obdo 7/2009, pretože je pravdou, že postúpením pohľadávky nedochádza k postúpeniu vzťahu, na základe ktorého pohľadávka vznikla (t. j. k postúpeniu pôvodnej zmluvy uzavretej medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom). Ak sa však postupuje pohľadávka, s postúpenou pohľadávkou dochádza bez ďalšieho aj k prevodu ďalších práv spojených s pohľadávkou, ktoré sú na prevádzanej pohľadáвке závislé (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tú časť žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhajú určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, treba považovať za právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené. Žalobcovia (dlžníci) majú právo domáhať sa určenia, že zmluva uzavretá s pôvodným veriteľom (postupcom) je bezúročná a bez poplatkov a toto právo im vyplýva z § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. V prípade, ak by dovolací súd rozhodol inak a trval na tom, že vyššie uvedené právo si môžu dlžníci (žalobcovia) uplatniť len vo vzťahu k pôvodnému účastníkovi zmluvy (pôvodnému veriteľovi - postupcovi), podanie takejto žaloby a rozhodnutia v prospech dlžníkov by malo iba akademický charakter.“ Vzhľadom na citovaný právny názor najvyššieho súdu je preto zrejmé, že žalobca si môže nároky vyplývajúce z deklarovanej bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru uplatniť aj voči prípadnému právnenému nástupcovi pôvodného veriteľa.

50. Dokazovaním bolo preukázané, že na základe úverovej zmluvy č. 4306073542 uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 18.6.2013 bol žalovaným žalobcovi poskytnutý úver spolu vo výške 1.000 €, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 39,14 € (vrátane splátok podľa Dohody o službe odložené splátky).

51. V prejednávanej veci súd považuje za neprijateľné podmienky uvedené v zmluve v bode 52., v znení: „Poplatok za službu (zahrnutý v splátke) vo výške 1,49 €.“ Pri predmetnom zmluvnom dojednaní súd vidí jeho neprijateľnosť nie v samotnom predmete tohto dojednania a jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu akýchkoľvek splátok úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby obdržal za to protiplnenie od veriteľa. Súd považuje za samozrejmé, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike je vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia minimálne rozporné s dobrými mravmi, pretože svojím spôsobom ide o navýšenie plnenia zo strany dlžníka - spotrebiteľa, s ktorým tento prvotne nepočíta. Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii žalovaného, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, čo žalobcom nebolo vyvrátené, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej. Ide podľa názoru súdu o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym. Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať.

52. Túto podmienku by súd mohol považovať za relatívne prijateľnú v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až potom, ako je odklad splátok samostatne dojednaný a k samotnému odkladu splátok aj dôjde. V takomto prípade by bola naplnená premisa, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, by bolo reálne poskytnuté plnenie veriteľa, teda dodávateľa. Neobstojí ani prípadná námietka, že navrhovateľom zmluvy ako takej je spotrebiteľ, pretože tento iba formálne ponúka dodávateľovi ním predpripravenú zmluvu vrátane všeobecných obchodných podmienok. Návrh zmluvy žiadnym však žiadnym spôsobom nepripravil a nemohol do neho dokonca ani žiadnym spôsobom zasiahnuť.

53. Súd teda uzatvára, že zmluvná podmienka, ktorá môže reálne viesť (paradoxne u riadne platiaceho dlžníka - spotrebiteľa) k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa. Pokiaľ je medzi účastníkmi zmluvy dojednaná odplata vo výške 1,49 € mesačne za možnosť požiadať o odklad splátok, aj keby bol potom takýto odklad splátok nárokovateľný, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ. Na základe takéhoto dojednania je možné, že spotrebiteľ nikdy o odklad splátok nepožiadá a následkom takéhoto dojednania bude len to, že poskytnutý úver „preplatí“ o vyššiu sumu, než je v zmluve uvedené (po započítaní odplaty za uvedenú službu).

54. Zmluva o hotovostnom a o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulárovú zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalobca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

55. Samotný zmluvný vzťah je aj tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Ako však bolo uvedené, medzi sporovými stranami bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva a preto nemožno opomenúť ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie aj v znení účinnom do 1.4.2015 treba vykladať tak, že na spotrebiteľské právne vzťahy sa nepoužije Obchodný zákonník, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne vyriešila, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd pritom poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

56. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že v zmluve nie je uvedená presná RPMN, pretože ju žalovaný ako veriteľ uviedol v rozmedzí od 32,3 % do 34,2 % a to vzhľadom na dátum reálneho uzatvorenia zmluvy a vyplatenia peňažnej sumy. Už takéto samotné určenie RPMN považuje súd, aj napriek žalovaným uvádzaným argumentom, za obchádzanie zákonnej úpravy, konkrétne § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013).

57. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C - 448/17 - HOOS c/a Danko zo dňa 20.9.2018, v zmysle ktorého „vo vzťahu k RPMN, ak zmluva jednak neuvádza RPMN a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu - táto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle ustanovenia čl. 4 ods. 2 smernice 93/13. Zmluva totiž musí byť uzavretá písomne, pričom písomné vyhotovenie musí obsahovať RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Čl. 1a smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a) spresňuje, že sa musí vypočítať v dobe uzatvárania zmluvy - vid' bod 64. Neuvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne. Ak to tak nie je, je tento vnútroštátny súd oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle čl. 3 tejto smernice. Takisto v zmysle bodu 66. rozsudku za neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať aj situácia, keď vo veci samej zmluva obsahuje iba matematický vzorec RPMN a nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu.“ V zmysle uvedeného má súd za to,

že napadnutá úverová zmluva neobsahuje vzorec výpočtu RPMN aj s potrebnými doplnenými údajmi, aby bolo možné uvedenú hodnotu RPMN presne určiť.

58. Súd poukazuje i na to, že v zmluve nie sú uvedené výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013).

59. V zmluve taktiež absentuje uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013), pretože je v nej iba uvedené, že lehota splatnosti je 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Dikcia zákona je v tomto smere jednoznačná, keď hovorí o konkrétnom termíne a nie len o časovom období, z ktorého je možné tento termín vypočítať.

60. Na základe vyššie uvedených argumentov a právnych úvah má preto súd za preukázané, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), j) a f) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013), v dôsledku čoho ju súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (18.6.2013) vyhlásil za bezúročnú a bez poplatkov.

61. Nakoľko súd posúdil predmetnú úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, tak tiež vyhovel žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu, keďže mal za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie a to výške rozdielu medzi poskytnutým úverom a uhradenými platbami.

62. Žalobcovi bol reálne poskytnutý úver vo výške 1.000 € a spolu žalobca uhradil žalovanému sumu vo výške 1.048,36 €. Bezdôvodné obohatenie preto predstavuje sumu vo výške 48,36 €, na zaplatenie ktorej súd žalovaného zaviazal v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a to v zmysle § 451 OZ.

63. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to odo dňa rozhodnutia súdu o rozšírení žalobného petitu zo dňa 20.6.2019. Výška úroku z omeškania bola určená poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. v znení platnom v čase vzniku záväzkového vzťahu z bezdôvodného obohatenia medzi stranami sporu.

64. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. O trovách konania rozhodol súd podľa úspešnosti v spore. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, teda žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu náhrada trov konania bola priznaná v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.